

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 437

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 iunie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 139 din 8 aprilie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor	1-3			
Decizia nr. 159 din 22 aprilie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	3-5			
Decizia nr. 211 din 15 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2000 pentru diminuarea arieratelor la bugetul de stat, aprobată prin Legea nr. 720/2001, cu modificările ulterioare	5-7			
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		674.	— Hotărâre privind transferul fără plată al activului „Cazan de apă fierbinte — CAF 100 Gcal/h“, al terenului, instalațiilor și clădirilor aferente din proprietatea privată a statului și din patrimoniul Companiei Naționale „Romarm“ — S.A., Filiala Societatea Comercială „Metrom“ — S.A. Brașov, în proprietatea publică a municipiului Brașov și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Brașov, județul Brașov	7-8
			ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
		23.	— Ordin pentru aprobarea Regulamentului nr. 3/2003 privind autorizarea și funcționarea societăților de administrare a investițiilor, a fondurilor deschise de investiții, a societăților de investiții și a depozitarilor	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 139

din 8 aprilie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, excepție ridicată de Ioan Danciu în Dosarul nr. 916/2001 al Judecătoriei Reghin.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca neîntemeiată, arătând că limitarea temporară a exercitării dreptului de dispoziție asupra unui teren are ca scop asigurarea securității circuitului civil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 916/2001, **Judecătoria Reghin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor**, excepție ridicată de Ioan Danciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile criticate încalcă art. 41 și 49 din Constituție.

În susținerea excepției se aduc, în esență, următoarele argumente:

— restrângerea dreptului de a dispune de terenurile în litigiu poate aduce serioase prejudicii, însemnând scoaterea din circuitul civil a terenurilor respective;

— se încurajează abuzurile și șantajul justițiabililor care au posibilitatea de a împiedica, în modul respectiv, circulația terenurilor;

— simpla existență a unui litigiu judiciar nu poate justifica sancțiunea nulității, întrucât doar soluțiile definitive și irevocabile pot influența situația juridică a actului atacat;

— în fine, n-ar fi nevoie de sancționarea generală și abstractă a tuturor înstrăinărilor, de vreme ce există alte căi pentru protejarea drepturilor justițiabililor.

Pe de altă parte, se mai susține că restrângerea dreptului de înstrăinare a terenurilor nu are nici o motivație juridică; singura ipoteză în care o asemenea limitare ar fi întemeiată este aceea la care se referă art. 948 din Codul civil, referitoare la elementele actului juridic.

Instanța de judecată apreciază textul criticat ca fiind constituțional, el având tocmai scopul de a apăra ordinea și morala publică. Astfel se consideră că a admite excepția ar însemna „o gravă conturbare a ordinii și moralei publice, în sensul că s-ar crea posibilitatea legală pentru toți proprietarii de terenuri aflate în litigii să le poată înstrăina în mod nestânjenit, iar cel ce reclamă un drept cu privire la dreptul de proprietate aflat în litigiu s-ar afla inevitabil în fața unui proces interminabil și totodată lipsit de protejare legală“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră excepția ca fiind neîntemeiată, „întrucât limitarea exercițiului dreptului de proprietate are loc în condiții expres stabilite, pe o perioadă determinată și din rațiuni de ocrotire a ordinii publice și a drepturilor cetățenilor“.

Guvernul arată că limitarea „instituită prin art. 15 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 54/1998 a fost impusă de necesitatea evitării fraudelor și a curmării unor procese în cascadă, fără ca, în acest mod, să se aducă atingere dreptului de proprietate“. Totodată se arată că limitarea privește cazurile în care litigiile se referă la titlul de proprietate, iar nu și la alte elemente ale raporturilor juridice între părți.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 54/1998 sunt constituționale, deoarece, în esență, prin ele legiuitorul a urmărit tocmai apărarea unui drept, dreptul de proprietate, prin soluționa-

rea unor litigii care, odată finalizate, conferă posibilitatea celui îndreptățit de a se bucura și de a dispune de acel lucru în mod exclusiv și absolut.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși în concluziile scrise depuse la dosar autorul excepției invocă și neconstituționalitatea art. 14 alin. (1) din Legea nr. 54/1998, din motivarea excepției rezultă că această critică privește doar art. 15 alin. (1) și (2).

Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea se poate pronunța asupra prevederii atacate numai în limitele sesizării. Ea nu poate exercita un control de neconstituționalitate din oficiu, deoarece s-ar substitui în acest fel părții.

În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997 și din Decizia nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997 și, respectiv, nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

În consecință, controlul de constituționalitate exercitat în prezenta cauză se va limita la dispozițiile art. 15 alin. (1) și (2), al cărui conținut este următorul:

„(1) Sunt interzise înstrăinările, sub orice formă, a terenurilor cu privire la titlul cărora există litigii la instanțele judecătorești, pe tot timpul soluționării acestor litigii.

(2) Înstrăinările încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (1) sunt nule. Nulitatea va fi constatată de către instanța judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate și a procurorului.“

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse pentru considerentele ce urmează.

Potrivit art. 41 alin. (1) din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege. Examinând art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 54/1998, Curtea constată că acest text nu instituie o restrângere a exercițiului unui drept constituțional (în cazul de față al dreptului de proprietate), în înțelesul dat de dispozițiile art. 49 alin. (1) și (2) din Constituție.

Restrângerea exercițiului dreptului de proprietate, spre a fi caracterizată ca atare, trebuie să decurgă nemijlocit din lege. De asemenea, această restrângere trebuie să aibă caracter temporar, fiind instituită doar pentru perioada în care acționează cauzele ce au determinat-o și care sunt enumerate limitativ la alin. (1) al art. 49 din Constituție.

Or, în speță legea nu instituie o restrângere a exercițiului dreptului de proprietate, ci doar limitarea temporară a exercitării dreptului de dispoziție asupra unui teren, având drept scop securitatea circuitului civil și protecția celor care ar dobândi dreptul de proprietate de la persoane

care, ulterior, s-ar învedera a nu fi avut un titlu valabil asupra imobilului.

Critica nu poate fi primită chiar dacă, indiscutabil, textul ar putea să stea la baza unor abuzuri din partea acelorora care, dorind zădărnicierea înstrăinării unor terenuri, ar contesta, în prealabil, în justiție titlul de proprietate al înstrăinătorului, emițând pretenții asupra imobilelor respective. Există însă suficiente mijloace juridice de natură a stopa abuzurile și de a sancționa pe autorii acestora.

Aceste aspecte exced însă competenței Curții Constituționale, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, „În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept...”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, excepție ridicată de Ioan Danciu în Dosarul nr. 916/2001 al Judecătoriei Reghin.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 aprilie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 159

din 22 aprilie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Emil Stratulat și Liliana Stratulat în Dosarul nr. 7.371/2002 al Tribunalului Sibiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 451C/2002 și nr. 528C/2002, având în vedere că obiectul excepției de neconstituționalitate este identic cu cel al cauzei menționate.

Jurisprudența Curții Constituționale a stabilit în mod constant, prin decizii definitive și obligatorii, că aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților sunt de competența instanțelor judecătorești. În acest sens pot fi menționate, de exemplu, deciziile: nr. 64 din 8 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 27 mai 1997, nr. 158 din 3 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 22 decembrie 1997, și nr. 441 din 13 noiembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 5 decembrie 1997. Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, această soluție își menține valabilitatea și în cauza de față.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Re prezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, și ale art. 164 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 451C/2002 și nr. 528C/2002 la Dosarul nr. 450C/2002, care este primul înregistrat.

Re prezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, arătând că asupra constituționalității textelor legale criticate Curtea s-a pronunțat prin deciziile nr. 191/2002, nr. 71/2002 și nr. 73/2003, statuând că acestea sunt constituționale. Precizează că nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 11 noiembrie 2002 și din 3 decembrie 2002, pronunțate în dosarele nr. 7.371/2002,

nr. 7.372/2002 și nr. 6.794/2002, **Tribunalul Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Emil Stratulat, Liliana Stratulat, Elisabeta Hudîțean, Dan Hudîțean și Marius Gheorghe Gligor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele criticate contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. În opinia autorilor excepției „vânzarea-cumpărarea unor imobile, inițial valabilă în baza Legii nr. 112/1995, este declarată retroactiv nevalabilă, ceea ce înseamnă că Legea nr. 10/2001 se aplică și unor situații legal constituite pe baza unor legi anterioare“.

Tribunalul Sibiu apreciază că dispozițiile legale atacate nu contravin prevederilor constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile criticate care fac obiectul excepției nu încalcă principiul neretroactivității. Alin. (1) al art. 46 nu face decât să întărească validitatea unor acte anterioare Legii nr. 10/2001, încheiate cu respectarea legilor în vigoare la acea dată. De asemenea, se arată că prin alin. (2) al aceluiași articol se asigură stabilitatea raporturilor juridice, fără a aduce elemente de noutate. În ceea ce privește alin. (4) al art. 46, se arată că acest alineat nu face decât să constate nulitatea absolută a unor acte, dar că această nulitate nu operează în temeiul Legii nr. 10/2001, ci ca urmare a nerespectării unor dispoziții imperative ale legilor în vigoare la data încheierii acelor acte. În concluzie se apreciază că dispozițiile legale criticate de autorii excepției sunt constituționale.

Guvernul apreciază că dispozițiile alin. (1) și cele ale alin. (4) ale art. 46 reprezintă o consacrare a principiului neretroactivității legii, în sensul că încheierea actelor juridice și regimul juridic al nulității acestora sunt reglementate de legea în vigoare la momentul încheierii lor. În ceea ce privește alin. (2) al art. 46, se arată că ipoteza este aceea a actului de înstrăinare a bunului altuia, considerându-se că aceste dispoziții reprezintă o aplicare a principiului constituțional al ocrotirii proprietății private și al bunei-credințe a celui care a devenit proprietar al imobilului.

În concluzie, se apreciază că dispozițiile art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că în ce privește dispozițiile alin. (1) și (4) al art. 46 acestea reprezintă o consacrare a principiului *tempus regit actum*. Sub acest aspect Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că nu intră în competența Curții controlul aplicării dispozițiilor unor legi sub raportul acțiunii lor în timp, ci numai constatarea dacă sub aspectul retroactivității aceste dispoziții sunt în concordanță cu Constituția.

În concluzie, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, text de lege care are următorul conținut:

— Art. 46 alin. (1), (2) și (4): „(1) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.*

(2) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.*

[...]

(4) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele întocmite în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.*“

Textul constituțional invocat de autorii excepției ca fiind încălcat este cel al art. 15 alin. (2).

Examinând criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora: „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile*“, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse.

În realitate, autorii excepției solicită Curții să se pronunțe asupra aplicării în timp a prevederilor legale considerate de aceștia ca fiind neconstituționale. Or, sub acest aspect, jurisprudența Curții Constituționale a statuat în mod constant că nu intră în competența Curții controlul aplicării dispozițiilor unei legi sub raportul acțiunii lor în timp, ci numai constatarea dacă, sub aspectul retroactivității, aceste dispoziții sunt în concordanță cu Constituția. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 283 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 24 iulie 1997, și Decizia nr. 171 din 2 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 decembrie 1999.

Art. 46 alin. (1) din lege, recunoscând validitatea actelor juridice de înstrăinare încheiate cu respectarea legilor în vigoare la acea dată, consacră riguros, în materia ce face obiectul reglementării, principiul *tempus regit actum*.

De altfel, asupra constituționalității art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, raportat la art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 55 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 8 aprilie 2002, statuând că acest text este constituțional.

Soluția pronunțată în această decizie este valabilă și în această cauză, neintervenind elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Cât privește alin. (2) al art. 46, soluția legislativă consacrată prin acest text nu aduce nimic nou și, drept urmare, nu se poate considera că acest text de lege produce efecte retroactive prin încălcarea principiului neretroactivității.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 prin Decizia nr. 191 din 25 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 1 august 2002. În această decizie Curtea, aplicând principiul ocrotirii bunei-credințe și pe cel al aparenței de drept, a decis că acest text este constituțional, dat fiind că soluția pe care o consacră nu are nimic novator și, prin urmare, nu poate fi socotit retroactiv.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 1–3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), precum și al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001, excepție ridicată de Emil Stratulat, Liliana Stratulat, Elisabeta Huditean, Dan Huditean și Marius Gheorghe Gligor în dosarele nr. 7.371/2002, nr. 7.372/2002 și nr. 6.794/2002 ale Tribunalului Sibiu.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 aprilie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 211

din 15 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2000 pentru diminuarea arieratelor la bugetul de stat, aprobată prin Legea nr. 720/2001, cu modificările ulterioare

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Ioana Marilena Chiva	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2000 pentru diminuarea arieratelor la bugetul de stat, aprobată prin Legea nr. 720/2001, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „I.C.P.T. Constructcoop” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 152/CA/2002 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal se prezintă autoarea excepției, prin consilier juridic Ioan Ștefan, cu delegație depusă în ședință, lipsă fiind partea Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Atât soluția, cât și considerentele din această decizie sunt valabile și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Cât privește art. 46 alin. (4), Curtea constată că acest text de lege nu are un caracter novator față de reglementarea preexistentă, cauza de nulitate existând încă de la încheierea actului. Pentru a exista retroactivitate ar trebui ca între cele două prevederi să fie o deosebire, iar noua reglementare să se aplice situațiilor juridice anterioare intrării sale în vigoare. Dar cum în acest caz sancțiunea care intervine este aceeași atât la momentul încheierii actului, cât și în cazul noii legi, se observă că există o continuitate care exclude, prin ipoteză, retroactivitatea.

Reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată, apreciind că dispozițiile legale criticate încalcă principiul egalității, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, având în vedere că dispozițiile criticate nu instituie discriminări între contribuabilii aflați în aceeași situație și, ca atare, nu contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 152/CA/2002, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2000 pentru diminuarea arieratelor la bugetul de stat, aprobată prin Legea nr. 720/2001, cu modificările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „I.C.P.T. Constructcoop” — S.R.L. într-o cauză având ca obiect contestația introdusă de

autoarea excepției împotriva unei note de constatare întocmite de organele de control ale intimei Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea excepției susține că, deși și-a achitat obligațiile fiscale cu o întârziere de câteva zile, nu beneficiază de scutirea prevăzută de dispozițiile criticate, iar prin aceasta se creează o discriminare între contribuabili, ceea ce constituie o încălcare a principiului egalității cetățenilor în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul Constanța – Secția comercială opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu instituie nici o discriminare care să fie contrară principiului consacrat de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție. Totodată, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, iar în speță diferența de tratament juridic al persoanelor juridice debitoare este determinată de achitarea integrală a obligațiilor provenite din impozite, taxe și alte venituri ale bugetului de stat.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu contravin principiului egalității cetățenilor în fața legii, „care se referă la egalitatea în drepturi a acestora în raport cu prevederile legii, iar nu la faptul că toți ar beneficia de aceleași drepturi”. Pe de altă parte, apreciază că în speță este vorba despre o problemă de strictă aplicare a legii, iar nu de constituționalitate a dispozițiilor criticate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile constituționale ale art. 16 se aplică numai cetățenilor, nu și persoanelor juridice, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa (de exemplu, prin deciziile nr. 18/1996, nr. 5/2000 și nr. 56/2000).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din susținerile autoarei excepției, îl constituie dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2000 pentru diminuarea arieratelor la bugetul de stat (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 19 octombrie 2000), aprobată prin Legea nr. 720/2001 (publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 797 din 13 decembrie 2001), cu modificările ulterioare, având următorul conținut:

— Art. 6: „*Pentru a beneficia de prevederile art. 4 alin. (1) sau (2) ori ale art. 5, după caz, debitorii persoane juridice sunt obligați să își achite integral obligațiile provenind din impozite, taxe și alte venituri ale bugetului de stat, cu termene de plată scadente începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la data de 29 decembrie 2000 inclusiv.*”

Având în vedere că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2000 fac referire la prevederile art. 4 și 5 din același act normativ, se impune și redarea conținutului acestora:

— Art. 4: (1) *Majorările de întârziere prevăzute la art. 1 se scutesc la plată dacă debitele restante la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care le-au generat, reprezentând impozite, taxe și alte venituri ale bugetului de stat, se vor achita până la data de 31 octombrie 2000.*

(2) *Se scutesc la plată și majorările de întârziere datorate și neplătite până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, aferente impozitelor, taxelor și altor venituri ale bugetului de stat achitate până la aceeași dată.*”

— Art. 5: „*În cazul în care debitele reprezentând impozite, taxe și alte venituri ale bugetului de stat, restante la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se vor achita până la data de:*

a) *30 noiembrie 2000, majorările de întârziere prevăzute la art. 1 se reduc cu 60%;*

b) *15 decembrie 2000, majorările de întârziere prevăzute la art. 1 se reduc cu 45%.*”

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), care au următorul conținut: „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate prevăd scutirea de plata majorărilor de întârziere și, respectiv, reducerea majorărilor de întârziere datorate de către persoanele juridice, cu condiția ca acestea să-și fi achitat integral obligațiile provenind din impozite, taxe și alte venituri ale bugetului de stat, cu termene de plată scadente începând cu data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 163/2000 și până la data de 29 decembrie 2000 inclusiv.

Condiția stabilită de legiuitor pentru acordarea scutirilor și a reducerilor menționate, și anume plata integrală a obligațiilor bugetare de către debitori, creează situații juridice diferite între persoanele juridice care îndeplinesc această condiție și cele care nu o îndeplinesc.

Având în vedere diferența de situații juridice menționată, Curtea reține că existența unui tratament juridic diferit pentru cele două categorii de debitori persoane juridice — cei care și-au achitat obligațiile bugetare până la data prevăzută de dispozițiile legale criticate și cei care nu și-au îndeplinit aceste obligații până la acea dată — nu contravine principiului egalității în fața legii, întrucât, așa cum s-a decis în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, principiul egalității nu presupune uniformitate, iar la situații diferite se impune aplicarea unui tratament juridic deosebit.

Ținând seama de acestea, precum și de faptul că depășirea termenului stabilit de dispozițiile legale criticate este dependentă de comportamentul persoanelor juridice debitoare, nu se poate reține că s-ar institui un tratament discriminatoriu față de persoanele juridice care nu și-au

achitat obligațiile de plată către bugetul statului în termenul amintit, încălcându-se astfel principiul egalității în drepturi, consacrat de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției, conform cărora redactarea actuală a dispozițiilor criticate „pro-

duce grave confuzii“, Curtea nu poate primi această critică, întrucât este vorba despre o problemă de aplicare a legii, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Față de cele arătate mai sus, în temeiul art. 16 alin. (1), al art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2000 pentru diminuarea arieratelor la bugetul de stat, aprobată prin Legea nr. 720/2001, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „I.C.P.T. Constructcoop“ — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 152/CA/2002 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2003.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transferul fără plată al activului „Cazan de apă fierbinte — CAF 100 Gcal/h“, al terenului, instalațiilor și clădirilor aferente din proprietatea privată a statului și din patrimoniul Companiei Naționale „Romarm“ — S.A., Filiala Societatea Comercială „Metrom“ — S.A. Brașov, în proprietatea publică a municipiului Brașov și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Brașov, județul Brașov

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transferul fără plată al activului „Cazan de apă fierbinte — CAF 100 Gcal/h“, al terenului, instalațiilor și clădirilor aferente, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din proprietatea privată a statului și din patrimoniul Companiei Naționale „Romarm“ — S.A., Filiala Societatea Comercială „Metrom“ — S.A. Brașov, în proprietatea publică a municipiului Brașov și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Brașov, județul Brașov.

Art. 2. — Capitalul social al Companiei Naționale „Romarm“ — S.A., Filiala Societatea Comercială „Metrom“ — S.A. Brașov, se diminuează cu 6.544.177 mii lei reprezentând 65.441 acțiuni nominative în valoare de 100.000 lei fiecare.

Art. 3. — Personalul care deservește în prezent activul se transferă și își menține drepturile obținute prin contractul colectiv de muncă în vigoare, încheiat cu Compania

Națională „Romarm“ — S.A., Filiala Societatea Comercială „Metrom“ — S.A. Brașov, până la perfectarea noului contract colectiv de muncă.

Art. 4. — Instalațiile comune ce deservește activul și centrala proprie ale Companiei Naționale „Romarm“ — S.A., Filiala Societatea Comercială „Metrom“ — S.A. Brașov, rămân în patrimoniul acesteia și vor fi folosite de către Consiliul Local al Municipiului Brașov pe bază de contracte de prestări servicii.

Art. 5. — Predarea-preluarea activului transferat se va face pe bază de protocol, încheiat între Compania Națională „Romarm“ — S.A., Filiala Societatea Comercială „Metrom“ — S.A. Brașov, și Consiliul Local al Municipiului Brașov, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, la valoarea rămasă neamortizată, conform înregistrărilor contabile la data transferului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 5 iunie 2003.
Nr. 674.

DATELE DE IDENTIFICARE

a activului „Cazan de apă fierbinte — CAF 100 Gcal/h“, terenului, instalațiilor și clădirilor aferente care se transmit din patrimoniul Companiei Naționale „Romarm“ — S.A., Filiala Societatea Comercială „Metrom“ — S.A., în proprietatea publică a municipiului Brașov și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Brașov, județul Brașov

Denumirea activului care se transmite	Adresa activului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite activul	Persoana juridică la care se transmite activul
Cazan de apă fierbinte — CAF 100 Gcal/h, compus din: — clădire de dispunere a activului — clădire cazane de 2x10 t/h — clădire stație electrică — clădire stație pompe alimentare cu păcură — coș de fum — rezervoare pentru păcură 2 x 3.000 m ³ — instalații electrice pentru alimentare cu apă și gaz metan — teren în suprafață totală de 21.981 m ²	Municipiul Brașov, Str. Carpaților nr. 60, județul Brașov	Compania Națională „Romarm“ — S.A., Filiala Societatea Comercială „Metrom“ — S.A.	Consiliul Local al Municipiului Brașov

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului nr. 3/2003 privind autorizarea și funcționarea societăților de administrare a investițiilor, a fondurilor deschise de investiții, a societăților de investiții și a depozitarilor

În conformitate cu prevederile art. 1, 2, art. 7 alin. (3) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002,

în baza hotărârii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din ședința din data de 16 aprilie 2003,

președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul nr. 3/2003 privind autorizarea și funcționarea societăților de administrare a investițiilor, a fondurilor deschise de investiții, a societăților de investiții și a depozitarilor, cuprins în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Secretariatul general și Direcția generală piață de capital — Direcția organisme de plasament colectiv vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 20 mai 2003.
Nr. 23.

*) Anexa se publică ulterior și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro